Universiteit Leiden
The Netherlands

Physicarum disputationum septima de infinito, loco et vacuo

Groot, Hugo de

Citation

Groot, H. de. (1918, January 1). *Physicarum disputationum septima de infinito, loco et vacuo*. Thomas Basson, Leiden. Retrieved from https://hdl.handle.net/1887/4550

Version:	Corrected Publisher's Version
License:	Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden
Downloaded from:	https://hdl.handle.net/1887/4550

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

PHYSICARVM DISPVTATIONVM
SEPTIMA,
DE

INFINITO, LOCO, ET VACVO

QVAM

Annuente numine, consensu, & decreto

Doctissimi ordinis Philosophicæ facultatis, sub præsidio, auspicijsque eruditissimi vndequaque viri

D. PETRI MOLINÆI Philosophiæ Professoris dignissimi in celeberrimâ Academiâ Lugduno-Batavâ

Defendere annitar

HVGEIANVS GROTIVS Delphensis.

v. Kalendas Octobreis.

In Auditorio Philosophico horâ solitâ.

ACAD. BIBLIOTH. BATAV. LUGD.

LVGDVNI BATAVORVM
Ex officinâ Thomæ Basson.

cIↃ. Ↄ. IIIC.

28 A 57

Viro Probo, & Docto

D. IACOBO LASSONIO

Vigilantissimo ludi litterarij Delphensis moderatori

IN

INFINITÆ quam debeo Gratiæ

PRO

LOCATA quondam in me erudiendo diligentiâ,

NON

INANE τεκμήριον,

HASCE DE

INFINITO, LOCO, ET INANI,

THESES

Offero, dedico &c.

L. M.

RESPONDENS

HVGEIANVS GROTIVS *Delphensis.*

THESES PHYSICÆ

DE

INFINITO, LOCO, ET VACVO.

THESIS I.

QVoniam præceſſit tractatio de motu, non abſonum erit ſi de finito, & infinito, tanquam alterâ rei naturalis affectione aliquid dicamus.

II.

Infinitum cum æquivocè & pro infinito negativè, et pro infinito privativè, & pro vix finito ſumatur, nos de infinito privativè tantum agemus, cuius unius cognitio ad Phyſicum pertinet, cuius eſt quærere an quantum ullum infinitum in naturâ dari poſſit.

III.

Ens omne aut eſt actu, aut poteſtate. Infinitum actu, ſi ullũ eſt, debet eſſe ens permanens

cuius partes ſimul exiſtentes nunquam quiſquã aut numerando, aut metiendo ita percurret quin adhuc plura ſuperſint percurrenda.

IV.

Potentiâ infinitum, eſt ens fluens, & ſucceſſivum; Ac dicitur potentiâ infinitum quia in infinitum poteſt ipſi addi, etiamſi ſimpliciter finitum ſit: Vt numerus, linea, tempus: Neq; tale eſt potentiâ quemadmodum ęs eſt potentiâ ſtatua, ſed potius ut dies, aut Olympiades potentiâ infinitæ eſſe dicuntur, nam earũ iam aliquid eſt, idq; fit cũ aliquod præſens, trahit poſt ſe perpetuò aliquod conſequens ὁμογενὲς: Infinitũ hoc modo admittimus, altero reijcimus.

V.

Potentiâ infinitũ eſt vel additione, vel detractione, vel utroq; modo: Additione, cui in infinitũ addi poteſt aliquid, quo maius fiat: quale eſt numerus: Detractione, quod in infinitũ poteſt proportionaliter dividi. Tale eſt omne continũm, nam quanquam ſi ſemper tertiam vel quar-

vel quartam partem istius totius demas tollatur continuum, tamen si vel dupla, vel tripla proportio, vel similis servetur, non tantum ad totum, sed & ad omneis parteis nunquam cessabit divisio. Vtroq; modo infinitum est tempus, quod & continuum est, & cuius duratio secundum numerum motus extenditur.

VI.

Hactenus ergo de internis egimus: nunc ad externas affectiones pergamus, quales sunt Locus, & Tempus.

VII

Locus est duplex, communis, & proprius.

VIII.

Communis locus est corporis continentis superficies quâ rē contentam ἐμμάσως contingit.

IX.

Locus proprius est superficies immobilis

corporis continentis quâ rẽ contentam ἀμέσως contingit. Vnde sequitur eum contento esse æqualem.

X.

Propria loci sunt. 1. Esse immobilem, etiamsi corpora, quorum est superficies, moveantur. 2. Corpus sine eo esse nõ posse. 3. cõservare corpus quod in eo naturaliter collocatum est. Porrò locus ipse non est in loco, non enim est in corpore continenti, ut locatum in loco, sed ut superficies interna in corpore concavo.

XI.

At quoniam & Vacuum ab antiquis Physicis pro loco habitum est (vacuum enim esse volebant Locum corpore privatum) debuit hic paucis tractari.

XII.

Vacuum fluxit ex opinione, & sensu vulgi, putantis ibi esse inane, ubi nihil est quod incurrat in oculos, aut tactu discernatur: ut in aëre: Contrà est Aristoteles, & ratio: Nam si esset Vacuum nihil posset in eo quiescere, nec moveri:

Et si

Et si moveretur, motus fieret in instanti, quia tarditas, & celeritas motus fit ex maiori aut minori obsistētiâ medij: Plenum verò ad vacuum nulla est proportio: Quocircà motùs qui fit per vacuum non debet ulla esse proportio ad motum qui fit per plenum, fiet ergo in non tempore.

COROL.

I.

Cœlum totum non est in loco.

II.

Supra cœlum non est vacuum.

III.

Antè mundum creatum non fuit Vacuum ubi est mundus.

IV.

Corpus si quod est præter naturæ ordinē, à Deo locatum suprà cœlum hoc mobile, asserimus esse in loco etiam circunscriptivè.

FINIS.

EPIGRAMMA
HVGEIANO GROTIO
MEO.

PRò pudor! adſcendũt ante alpha & beta Cathédrã
Quis volupe eſt docto ludibrium ire choro.
Non ſecùs illa avium malè-conciliata propages
Nondum pennipotem ſe dare in aſtra cupit.
INGENIVM Logices cum curâ anquirere blennos
Buccones, proprium quos latet Ingenium,
Vt vidi, riſi. Quid! vulgò INSCRIPTIO ſordet
DELFICA, quæ ſe hominum ſecula noſſe iubet?
Tu GROTI Sophiæ haut vanis virtutibus aucte
Expromis priſcæ dia Reperta Stoæ.
Atq; hoc cum plauſu. viden' ut defixa Iuventus
Incæpti faveat linguâ animoq; tuis?
Macte, ô, magne Puer, magni veſtigia Patris
Inſiſte, hinc venies tu quoq; in ora virùm.
Hinc INFINITÆ tibi ſurget adorëa laudis;
Hinc tuum erit nullo nomen INANE LOCO.

Quod voveo & auguror,
qui hæc tumultuariè ſcripſi,
P. SCRIVERIVS.